

L Á S Z L Ó F F Y C S A B A

A Hóvár-bércek alatt *

(Variáció egy százéves versre)

Inog, töredezik a pallód;
Adybandi fáradt, rekedt
hörgését folyton visszahallod:
Ha egyszer *eltörött derékkal*
az éji palló beszakad,
elnyel a babonás patak!

Erdős álmaid sűrűjében
pallótlan, emlékkihagyásos
évszakban, túl a sötétségen:
búgó hangjához vagy jajához
hajdani szeretőknek merre visz
a zöld ösvény – vagy örült nemezis

zúg fölötted s fejedben is?
Sehol már a régi igézet,
hiába is kiáltanád: hevítés,
meztelenség! Sehol az asszonyszépek;
csak korholó szózuhogás, bevégzett
élet; a végzeté ez az idegen íz.

Mint ahogy bőrödön a zápor
szikrázott, *száz meztelen lány szalad*
át rajtad, valahol tudat alatt,
s a hideg verejtékben, fulladásból
ocsúdva érzed már: a beszakadt,
kettétört derekú palló te vagy.

* *a kurzív sorok az Ady-versből*